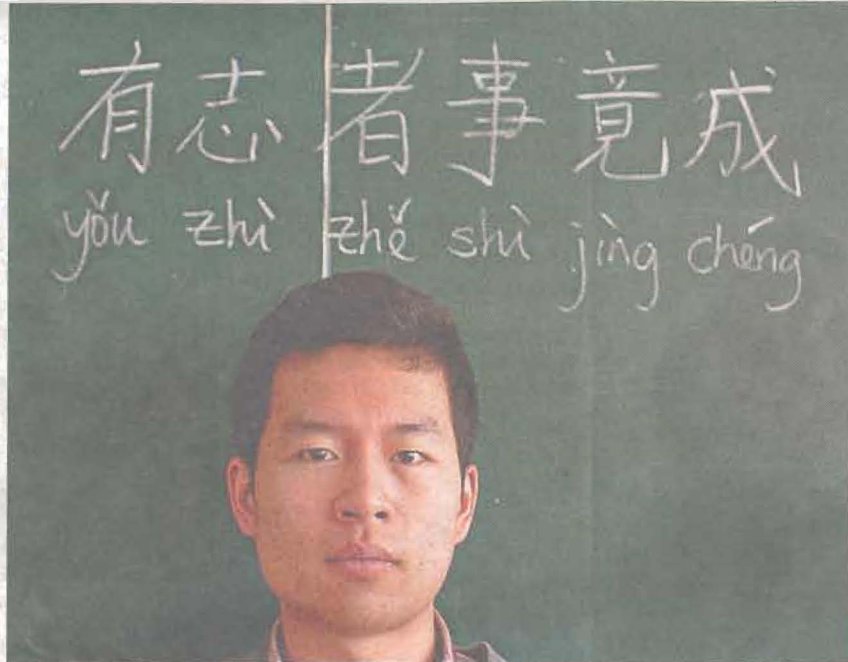

Jian Sun

Universitari i professor de xinès. Dóna classes gratis a la Verneda i estudia Economia a la Pompeu Fabra.

«Catalunya m'ha ensenyat a ser obert i expressiu»

JORDI COTRINA

Óscar Hernández

Va arribar amb 12 anys a Catalunya des de la seva Xina natal. Ara en té 22 i estudia tercer d'Econòmiques a la Universitat Pompeu Fabra (UPF), al campus de la Ciutadella. Diu que és mig xinès i mig català (de fet parla molt millor el català que el castellà). I els diumenges al matí dóna classes gratuïtes de xinès als seus veïns a l'escola d'adults de la Verneda.

-¿Classes de xinès gratuïtes?

-La meua mare va anar al centre cívic de Sant Martí de Provençals a aprendre castellà i català a l'escola d'adults. Allà em van suggerir que donés classes de castellà oral als immigrants. Al final, com que el xinès està de moda, em van preguntar si m'atreuria a ensenyar-lo.

-¿Molts alumnes?

-Aquest curs vam començar amb 20, però ara només en queden sis. Crec que és per l'hora (les classes són els diumenges a les 11 del matí) i per la dificultat. I si no hi ha continuïtat en l'assistència és complicat seguir les classes. La majoria d'alumnes són adults d'entre 30 i 40 anys que tenen amics xinesos al barri o necessiten l'idioma per treballar.

-Un idioma difícil.

-El que costa més és l'escriptura i la pronunciació, però l'estructura gramatical és molt fàcil. No hi ha conjugació verbal. Ara els meus alumnes ja saben construir frases quotidianes en present continu i parlar una mica. El xinès que els ensenyo és l'oficial mandarí. La paraula té dos símbols, l'arrel i el complement. És fàcil construir-la. Jo procuro a més que les nostres classes siguin familiars. I sempre els explico alguna co-

«S'ha de ser internacional des del pensament, saber què pensen els altres i per què»

sa de la cultura asiàtica perquè l'entenguin a través de l'idioma.

-Vostè viu entre les cultures xinesa i catalana. ¿Amb quina es queda?

-Al col·legi abans i ara a la universitat rebo la cultura occidental, i a casa, l'asiàtica. De l'oriental escullo no destacar, ser més passiu i tranquil. Perquè si estem nerviosos no podem solucionar els problemes. S'ha de tenir el cervell fred i pensar com afrontar les coses amb meditació i reflexió. I la cultura catalana m'ha ensenyat a ser més obert, més expressiu, perquè els xinesos són

molt tímids. Al combinar les dues cultures, m'adapto fàcilment.

-Els seus pares tenen un bar, com molts xinesos. ¿Com ho fan?

-Als xinesos els agrada treballar amb les seves pròpies mans, tenir el seu negoci, per ajudar la família. A més, estalvien des del primer dia, retallen despeses i eviten comprar coses que no siguin necessàries. Compten fins a l'últim cèntim. Amb la meua generació això està canviant.

-Però vostè estudia Econòmiques.

-Sí, i vull acabar la carrera, però no per ser emprenedor. Preferiria treballar en una empresa en ple creixement, però els meus pares volen que tingui un negoci propi. També vull tenir impacte en la societat dedicant-me a l'ensenyament, fer de coach o professor, perquè considero que si no hi ha educació no podem tenir una bona societat.

-Desorientats. No sabem què voler fer. Tenim una sobrecàrrega d'informació. I els pares no ens ensenyen a filtrar-la, entre altres coses perquè abans hi havia poques coses i ells tenien menys alternatives. Els estudis superiors són molt bons però els joves tenen *titulitis* i pensem que amb el títol podran treballar. Per trobar una bona feina és més important l'experiència i ser proactius, responsables i tenir les idees clares.

-Un consell per a la crisi.

-Començar a estalviar. Com que la retallada és hostil, el ciutadà també serà hostil i això causarà un problema social. Serà com una guerra civil. Ningú guanyarà, però al final tot passarà. Per sort, encara que existeixi un problema social, també tenim cohesió social, com per exemple es demostra al meu barri, al districte de Sant Martí. Allà pots conèixer altres cultures i portar-te bé amb la gent que coneixes als centres cívics o a l'escola d'adults on dono classes.

-¿Quin paper tenen els polítics?

-Aquí hi ha massa partits. Cada proposta s'ha de parlar molt i els polítics es barallen. I aquesta no és la manera. Així no es pot trobar la solució. Les empreses privades són millors en tot això, perquè s'hi discuteix poc per resoldre el problema amb rapidesa.

-¿Independència per a Catalunya?

-Per ser internacional no s'han de veure les coses des de la perspectiva de les nacions. S'ha de ser internacional des del pensament. Això significa saber què pensen els altres i sobretot per què pensen així. ≡